

[Aksel Larsen.]

ning, som den administreres nu, er den, at vor udførsel er under den skarpest mulige kontrol til skade for Danmarks valuta og Danmarks økonomi? Nu er det ikke mere indførslen, man kontrollerer så skarpt, der liberaliserer man, vel at mærke mod vest, men man skærper kontrollen med eksporten for at overholde den såkaldte Battle-lov, vedtaget af parlamentet i et fremmed land.

Må jeg i den forbindelse have lov til at citere lidt af, hvad der blev sagt af direktør Chr. H. Olesen på Dansk Arbejdes møde i København forleden. Direktør Olesen sagde bl. a.:

„Der er arbejdet godt i det forløbne år, og der er nået mange gode resultater; men det er jo indlysende, at vi havde stået endnu bedre, hvis erhvervslivet havde kunnet udfolde sig under frie forhold, og hvis vi ikke måtte arbejde under trykket af oprustningen, prisklemmen i udenrigshandelen og udlandets system med dobbeltpriser på eksportvarerne.“

Ja, så vidt Chr. H. Olesen. Jeg kunne forøvrigt spørge: Når handelsministeren ved fremsættelsen af vareforsyningsloven aflægger en slags beretning om udenrigshandelens stilling og om valutasituationen og vor økonomiske stilling og sådant, hvorfor undlader han så totalt at tale om visse landes, fornemmelig Englands system med for Danmark diskriminerende dobbeltpriser? Må jeg gå videre med et yderligere citat fra direktør Olesens tale, et citat, der lyder sådan:

„Vi har i flere år set transithandelen vokse op påny efter krigstidens dvaletilstand. Sidste år nåede vi op på 370 mill. kr., men der er desværre alvorlig fare for, at denne stilling ikke kan holde i den kommende tid. I løbet af godt et års tid er udførselskontrollen blevet skærpet ikke mindre end 3 gange, og det er gjort så grundigt, at alle varer, der ikke omfattes af importreguleringen, er sat på bunden udførselsliste. Det betyder, at reeksporten er kommet helt under myndighedernes kontrol, og at en hel del af disse forretninger nu må ophøre. Den handelspolitiske krig mellem øst og vest svier hårdt til København, fordi en stor del af byens naturlige opland så at sige ligger på den anden side af frontlinien.“

I hele handelsministerens fremsættelses-tale har jeg forgæves søgt noget om skærpsen af udførselskontrollen; det burde der dog vist have været talt noget om, når man taler om vareforsyningsloven og hvor-

dan den administreres, og jeg må alvorligt henstille til den højtærede handelsminister, at han indhenter det forsømte, og at han, enten når han tager ordet igen under denne behandling eller også ved anden behandling af lovforslaget, giver en redegørelse for denne side af udenrigshandelen og kontrollen med udenrigshandelen og administrationen af udenrigshandelen.

Hvor skadeligt det iøvrigt er for vort land, at man handler på den måde med udlandet, fik vi et klart indtryk af gennem de triste bemærkninger, ministeren havde at fremsætte om brændselsforsyningen. Det ser mildest talt ikke godt ud, hverken med industribrændslet eller med brændslet til opvarmning af husene. I den forbindelse oplyste ministeren, at kulforhandlingerne med Polen var gået i stå, men han gav dog udtryk for et håb om, at man muligvis kunne nå til en import af 1 mill. t kul fra Polen. Det er muligt, at forhandlingerne kun midlertidigt eller kun formelt er afbrudt, men mange offentligt fremkomne meddelelser lader formode, at de faktisk er reelt afbrudt. Hvis dette sidste er tilfældet, kan jeg ikke se, der er noget som helst, der forhindrer ministeren i at give rigsdagen en redegørelse for disse forhandlinger og årsagen til, at de er blevet afbrudt. Der har været skrevet en hel del om det i mere eller mindre velinformerede aviser og aviser, der havde større eller mindre, navnlig mindre, lyst til at informere deres læsere rigtigt, og i sådanne aviser har man fortalt, at kulforhandlingerne måtte afbrydes, fordi Polen havde den frækhed at forlange betaling for sine kul i krigsvigtige varer. Jeg ved ikke, hvilke varer fra Danmark Polen har ønsket som betaling for kullene, men jeg ved, at hvis der er nogen vare i denne verden, der er krigsvigtig, måske næst efter olie, så er det kul. Jeg tror nok, at hvis vi ikke får kul her til landet, så standser det meste af eller måske hele krigsindustrien herhjemme, foruden naturligvis en væsentlig del af den øvrige industri. Kul er en krigsvigtig vare, og hvad er det så for noget, at man under påskud af, at de varer, Polen vil købe i Danmark, er krigsvigtige varer, ikke vil levere til Polen! Det hører jo ingen steder hjemme.

Nå, jeg ved som sagt ikke, hvilke varer Polen har ønsket i Danmark, men jeg synes, at handelsministeren, når han nu selv har givet bolden op ved at tale om mulighederne for eller vanskelighederne ved kulimporten fra Polen, kunne give os en redegørelse for, hvilke vanskeligheder der forhindrer os i at få kul fra Polen, så rigs-